

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖS**

PAŽYMA

**DĖL PRODUKTŲ SAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-1206 PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO (TAP-18-202(2) (TAIS-17-9110(3))**

2018-05-16 Nr. NV-1244

Vilnius

Rengėjas: Ūkio ministerija.

Tikslas: stiprinti vartotojų teisių apsaugos sistemos veiksmingumą, rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus ir sukurti aiškią produktų saugai taikomų reikalavimų ir jų laikymosi priežiūros sistemą.

Esama situacija:

- nenustatyta gamintojams prievolė tinkamai ženklinti gaminį ir taip užtikrinti jo atsekamumą;
- nesuteikta teisė rinkos priežiūros institucijoms, atliekant valstybinę produktų saugos kontrolę, patekti į ūkio subjektų, kurie gamina, tiekia produktus rinkai, teritoriją, pastatus, patalpas, atlikti patikrinimus, o tai apsunkina rinkos priežiūros institucijų darbą;
- nustatytas baudų ir įspėjimų skyrimo šešių mėnesių terminas yra per trumpas nustatyti pažeidimą, atlikti tyrimą ir paskirti baudą;
- nustatytos ekonominės sankcijos nėra pakankamai veiksmingos. Įmonės dažnai pakartotinai pažeidžia Įstatymo reikalavimus (vien per 2017 metus net 14 verslo subjektų pakartotinai pažeidė Įstatymo nuostatas, tarp šių pakartotinai pažeidimus darančių verslo subjektų yra didieji prekybos centrai, produktų tiekimu rinkai užsiimančios įmonės), todėl darytina išvada, kad paskirtos baudos neatlieka savo pagrindinės - prevencinės - funkcijos, neužtikrina, kad asmuo imtųsi atitinkamų priemonių, kad į rinką būtų tiekiami tik saugūs produktai. Taip pat pažymėtina, kad Lenkijoje ir Austrijoje už produktų saugą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimą skiriama iki 25 tūkst. eurų bauda (minimalus baudos dydis nenustatytas), Belgijoje - nuo 26 eurų iki 600 tūkst. eurų bauda, Rumunijoje - nuo 155 eurų iki 6 666 eurų bauda, Bulgarijoje - nuo 125 eurų iki 7 500 eurų bauda.

Esmė:

- nustatyti gamintojams prievolė tinkamai ženklinti gaminį ir taip užtikrinti jo atsekamumą, palengvinant rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, kurie tiekė rinkai reikalavimų neatitinkančius gaminius;
- suteikti rinkos priežiūros institucijoms teisę, atliekant valstybinę produktų saugos kontrolę, patekti į ūkio subjektų, kurie gamina, tiekia produktus rinkai, teritoriją, pastatus, patalpas, atlikti patikrinimus. Toks rinkos priežiūros institucijų teisių išplėtimas padėtų joms greičiau reaguoti į skundus ir atlikti patikrinimus;
- nustatyti, kad numatyta bauda ar įspėjimas gali būti skiriami ne vėliau kaip per dvejus metus nuo įstatymo pažeidimo padarymo, o tęstinio pažeidimo atvejais - per dvejus metus nuo jo

paaiškėjimo dienos, suvienodinant su Administracinių nusižengimų kodekse nustatytais terminais;

- padidinti baudų dydžius už Įstatymo pažeidimus, siekiant užtikrinti rinkos priežiūros veiksmingumą ir ekonominių sankcijų prevencinę funkciją:
 - gamintojui, importuotojui ar įgaliotam atstovui, pateikusiam rinkai pavojingų gaminių, ir platintojui, jų tiekusiam rinkai, pavojingas paslaugas suteikusiam ar teikiančiam paslaugos teikėjui būtų skiriama nuo 150 iki 2 500 (dabar nuo 144 iki 1 448) eurų bauda;
 - Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai (VVTAT) ar kitai rinkos priežiūros institucijai nusprendus uždrausti pavojingų gaminių pateikimą ir tiekimą rinkai ar pavojingų paslaugų teikimą, gamintojui, importuotojui ar įgaliotam atstovui, pateikusiam rinkai pavojingų gaminių, ir platintojui, jų tiekusiam rinkai, pavojingą paslaugą suteikusiam ar teikusiam paslaugos teikėjui būtų skiriama nuo 1 000 iki 5 000 (dabar nuo 868 iki 4 344) eurų bauda;
 - ekonominės veiklos vykdytojams, nevykdantiems VVTAT ar kitos rinkos priežiūros institucijos reikalavimo pašalinti pavojingus produktus iš rinkos, juos susigrąžinti iš vartotojų ir sunaikinti, būtų skiriama nuo 2 500 iki 6 500 (dabar nuo 1 448 iki 5 792) eurų bauda;
 - jeigu pavojingi produktai padarė žalos vartotojo sveikatai, juos rinkai pateikusiems ir tiekusiems ekonominės veiklos vykdytojams būtų skiriama nuo 2 500 iki 15 000 (dabar nuo 1 448 iki 11 584) eurų bauda;
 - jeigu pavojingi produktai sukėlė vartotojo mirtį, juos rinkai pateikusiems ir tiekusiems ekonominės veiklos vykdytojams būtų skiriama nuo 6 500 iki 25 000 (dabar nuo 5 792 iki 23 169) eurų bauda.

Derinimas:

- derinta su Sveikatos apsaugos, Teisingumo ministerijomis, Europos teisės departamentu, Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybine kelių transporto inspekcija, Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacija, Lietuvos pramonininkų konfederacija, Lietuvos verslo konfederacija, Lietuvos nacionaline vartotojų federacija ir Gamintojų ir importuotojų asociacija;
- Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba derino be pastabų;
- Valstybinė kelių transporto inspekcija, Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacija, Lietuvos pramonininkų konfederacija, Lietuvos verslo konfederacija, Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija ir Gamintojų ir importuotojų asociacija nustatytu laiku išvadų dėl Įstatymo projekto nepateikė.
- nesuderintoms nuostatomis aptarti Ūkio ministerija organizavo pasitarimą. Liko nesuderintos dvi Teisingumo ministerijos pastabos. Ūkio ministerija nepritaria siūlymui taikyti naują dvejų metų terminą nuo įstatymo pažeidimo padarymo už tuos pažeidimus, už kuriuos pakeitimų įsigaliojimo dieną dar nebus suėjęs atsakomybę naikinantis, šiuo metu galiojantis, 6 mėnesių terminas, nes mano kad naujas terminas turėtų būti taikomas tik tiems pažeidimams, kurie padaryti po įstatymo įsigaliojimo. Taip pat Ūkio ministerija laikosi pozicijos, kad reglamentuoti rinkos ribojimo priemonių nuostatų taikymą iki pakeitimų priimtiems VVTAT ar kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimams, yra netikslinga, nes šiuo metu tai yra reglamentuota atitinkamų teisės aktų nuostatomis.

- Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės antrinėje 2018 m. gegužės 15 d. išvadoje Nr. NV-1238 pateiktos tikslinamojo redakcinio pobūdžio kelios pastabos.

Atitiktis Vyriausybės programai: įgyvendinamos Vyriausybės programos priemonių plano 4.2.12 darbo „*Vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumo didinimas, sukuriant aiškų ir skaidrų reguliavimą, optimizuojant vartotojų apsaugos procesus*“ nuostatos.

Dalykinio vertimo išvada: siūlome klausimą svarstyti Vyriausybės posėdžio B dalyje .

Patarėjas

Saulius Gaigalas

Saulius Gaigalas, tel. 8 706 63 789, el. p. saulius.gaigalas@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel.: 8 706 64 845, 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, <http://ukmin.lrv.lt>.

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-05-09 Nr. (26.19-81)-3-1872

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija (toliau – Ūkio ministerija) teikia pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018 m. kovo 2 d. išvadoje Nr. NV-534 ir Politikos įgyvendinimo grupės 2018 m. kovo 2 d. pažymoje Nr. NV-541 nurodytas pastabas patikslintą Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo Nr. VIII-1206 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas).

Įstatymo projektas skelbiamas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje.

Įstatymo projektą parengė Ūkio ministerijos Pramonės ir prekybos departamento (direktorius Vaidas Gričius, tel. 8 706 64 666, el. p. vaidas.gricius@ukmin.lt) Pramonės politikos skyriaus (patarėjas Karolis Ruzgys, tel. 8 706 64 874, el. p. karolis.ruzgys@ukmin.lt) vyriausioji specialistė Sigita Kaminskienė (tel. 8 706 64 716, el. p. sigita.kaminskiene@ukmin.lt).

PRIDEDAMA:

1. Įstatymo projektas, 13 lapų.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo Nr. VIII-1206 pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektas, 1 lapas.
3. Įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 5 lapai.
4. Įstatymo projekto analitinės informacijos lentelė, 1 lapas.

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

Sigita Kaminskienė, tel. 8 706 64 716, el. p. sigita.kaminskiene@ukmin.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRODUKTŲ SAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-1206
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo Nr. VIII-1206 pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti jį Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Įgalioti Lietuvos Respublikos ūkio ministrą Virginijų Sinkevičių, o jam negalint dalyvauti – Lietuvos Respublikos ūkio viceministrą Gintarą Vildą atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Ūkio ministras

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė

Ūkio viceministras

Gintaras Vilda

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorė

Lina Lukoševičiūtė

**LIETUVOS RESPUBLIKOS PRODUKTŲ SAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-1206
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto įstatymo projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo Nr. VIII-1206 pakeitimo įstatymo projektu (toliau – Įstatymo projektas) siekiama sustiprinti vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumą, taip pat sukurti aiškią produktų saugai taikomų reikalavimų ir jų laikymosi priežiūros sistemą bei sustiprinti rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus.

Įstatymo projektas parengtas įgyvendinant Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, 4.2.12 darbo „Vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumo didinimas, sukuriant aiškų ir skaidrų reguliavimą, optimizuojant vartotojų apsaugos procesus“ pirmąją priemonę „Produktų saugos įstatymo pakeitimų parengimas ir priėmimas siekiant sukurti aiškią produktų saugos reikalavimų ir jų laikymosi priežiūros sistemą, sustiprinti rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus“, taip pat Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. kovo 18 d. nutarimą Nr. 281 „Dėl Valstybinės vartotojų teisių apsaugos 2015–2018 metų strategijos patvirtinimo“ (1 tikslas, 1.2 uždavinys, P-1-2-2 kriterijus).

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą parengė Ūkio ministerijos Pramonės ir prekybos departamento (direktorius Vaidas Gričius, (tel. 8 706 64 666, el. p. vaidas.griccius@ukmin.lt) Pramonės politikos skyriaus (vedėjas Karolis Ruzgys, (tel. 8 706 64 874, el. p. karolis.ruzgys@ukmin.lt) vyriausioji specialistė Sigitą Kaminskienė (tel. 8 706 64716, el. p. sigita.kaminskiene@ukmin.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatyme (toliau – Įstatymas) yra pateikiama „produkto saugos kontrolės“ sąvoka, kuri neapima visų rinkos priežiūros priemonių. Taip pat Įstatyme įgaliotasis atstovas ir importuotojas yra laikomi gamintojais, tačiau tai neatitinka Europos Parlamento ir Tarybos 2008 m. liepos 9 d. sprendimo Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos, panaikinančio Sprendimą 93/465/EEB (toliau – Sprendimas Nr. 768/2008), nuostatų, kadangi tam tikras užduotis gali atlikti tik gamintojas ir yra būtina aiškiai atskirti gamintoją nuo kitų ekonominės veiklos vykdytojų, dalyvaujančių tolesnėje paskirstymo grandinėje.

Galiojančiame Įstatyme taip pat nustatyta, kad gamintojas privalo tinkamai ženklinėti gaminius, tačiau nekalbama apie gaminio ženklinimą užtikrinant jo atsekamumą, kuris visoje tiekimo grandinėje padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę. Atsekamumo sistema palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, kurie tiekė rinkai reikalavimų neatitinkančius gaminius.

Įstatyme nustatytas reikalavimas ekonominės veiklos vykdytojams, kurie, sužinoję, kad produktas yra pavojingas, nedelsdami nutrauktų produkto tiekimą rinkai, informuotų gamintoją, vartotojus, Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą (toliau – Tarnyba) ir atitinkamos srities rinkos priežiūros institucijas ir imtųsi kitų tinkamų veiksmų rizikai vartotojams pašalinti, tačiau nėra nustatyta konkrečių priemonių, pavyzdžiui, pašalinimo iš rinkos, gaminio susigražinimo ir atitinkamais atvejais gaminio sunaikinimo siekiant išvengti šio produkto eksporto į ne Europos Sąjungos valstybes nares.

Įstatyme apibrėžiant rinkos priežiūros institucijų teises ir pareigas, šiuo metu nėra nustatyta rinkos priežiūros institucijų teisė, atliekant valstybinę produktų saugos kontrolę, patekti į Lietuvos Respublikos teritorijoje esančių ūkio subjektų, kurie gamina, tiekia produktus rinkai, teritoriją, pastatus, patalpas, atlikti patikrinimus, o tai apsunkina rinkos priežiūros institucijų darbą.

Šiuo metu Įstatyme nustatytas baudų ir įspėjimų skyrimo šešių mėnesių terminas kai kuriais atvejais yra per trumpas nustatyti pažeidimą, atlikti tyrimą ir paskirti baudą.

Galiojančiame Įstatyme nustatytos ekonominės sankcijos ir jų taikymo tvarka nėra pakankamai veiksminga. Šiuo metu nemažai įmonių, pažeidusių Įstatymą ir gavusių Įstatyme nustatyto dydžio baudą, dažnai pakartotinai pažeidžia Įstatymo reikalavimus (vien per 2017 metus net 14 verslo subjektų *pakartotinai* pažeidė Įstatymo nuostatas, tarp šių pakartotinai pažeidimus darančių verslo subjektų yra didieji prekybos centrai, produktų tiekimu rinkai užsiimančios įmonės) todėl darytina išvada, kad paskirtos baudos ne visada veiksmingos ir neatlieka savo pagrindinės – prevencinės – funkcijos, neužtikrina, kad asmuo imtųsi atitinkamų priemonių, kad į rinką būtų tiekami tik saugūs produktai.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymo projekte, atsižvelgiant į tai, kad tam tikras užduotis gali atlikti tik gamintojas, patikslinta sąvoka „gamintojas“ ir įtrauktos naujos sąvokos „ekonominės veiklos vykdytojai“, „importuotojas“ ir „įgaliotasis atstovas“. Importuotojai ir įgaliotieji atstovai yra glaudžiai susiję su rinka, todėl jie turi būti įtraukti į rinkos priežiūros užduotis ir būti pasirengę aktyviai jose dalyvauti teikiant kompetentingoms valdžios institucijoms visą reikalingą informaciją apie atitinkamus gaminius. Dėl šių priežasčių Įstatymo projektas papildytas naujais straipsniais, apibrėžiančiais importuotojo ir įgaliotojo atstovo pareigas siekiant užtikrinti gaminių saugą.

Įstatymo projekte yra aiškiai ir proporcingai paskirstomos prievolės, nustatytos atsižvelgiant į kiekvieno tiekimo ir platinimo procese dalyvaujančio ekonominės veiklos vykdytojo (gamintojo, importuotojo, įgaliotojo atstovo, platintojo, paslaugos teikėjo) vaidmenį.

Galiojančiame Įstatyme nustatytos ekonominės sankcijos ir jų taikymo tvarka nėra pakankamai veiksminga. Šiuo metu nemažai įmonių, pažeidusių Įstatymą ir gavusių Įstatyme nustatyto dydžio baudą, dažnai pakartotinai pažeidžia Įstatymo reikalavimus, todėl darytina išvada, kad paskirtos baudos ne visada veiksmingos ir neatlieka savo pagrindinės – prevencinės funkcijos, neužtikrina, kad asmuo imtųsi atitinkamų priemonių, kad į rinką būtų tiekami tik saugūs produktai. Siekiant užtikrinti rinkos priežiūros veiksmingumą ir ekonominių sankcijų prevencinę funkciją Įstatymo projektu siekiama padidinti baudų dydžius už Įstatymo pažeidimus. Įstatymo ir Įstatymo projekte nurodytų baudų dydžių lyginamoji analizė pateikiama lentelėje.

Lentelė. Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo ir Įstatymo projekte numatytų baudų už Produktų saugos įstatymo pažeidimą dydžių lyginamoji analizė

Pažeidimas	Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymas	Įstatymo projektas
Pavojingų gaminių tiekimas ar pavojingų paslaugų teikimas	Nuo 144 iki 1 448 eurų bauda (gaminiai); nuo 144 iki 724 eurų bauda (paslaugos).	Nuo 150 iki 2 500 eurų bauda.
Pavojingų gaminių tiekimas ar pavojingų paslaugų teikimas, po sprendimo uždrausti jų tiekimą (teikimą)	Nuo 868 iki 4 344 eurų bauda (gaminiai); nuo 579 iki 2 896 eurų bauda (paslaugos).	Nuo 1 000 iki 5 000 eurų bauda.
Reikalavimo pašalinti pavojingus produktus iš rinkos, juos susigrąžinti iš vartotojų ir sunaikinti nevykdymas	Nuo 1 448 iki 5 792 eurų bauda.	Nuo 2 500 iki 6 500 eurų bauda.
Pavojingų produktų, sukėlusių žalą vartotojo sveikatai, pateikimas ir tiekimas rinkai	Nuo 1 448 iki 11 584 eurų bauda.	Nuo 2 500 iki 15 000 eurų bauda.

Pavojingų produktų, sukėlusių vartotojo mirtį, pateikimas ir tiekimas rinkai	Nuo 5 792 iki 23 169 eurų bauda.	Nuo 6 500 iki 25 000 eurų bauda.
---	----------------------------------	----------------------------------

Vertinant siūlytinių ekonominių sankcijų dydį, analizuota Europos Sąjungos valstybių narių praktika. Pavyzdžiui, Lenkijoje ir Austrijoje už produktų saugą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimą skiriama iki 25 tūkst. eurų bauda (minimalus baudos dydis nenustatytas), Belgijoje – nuo 26 eurų iki 600 tūkst. eurų bauda, Rumunijoje – nuo 155 eurų iki 6 666 eurų bauda, Bulgarijoje – nuo 125 eurų iki 7 500 eurų bauda.

Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos 2001 m. gruodžio 3 d. direktyvą Nr. 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (toliau – Direktyva), Įstatymo projektu siūloma Įstatymo nuostatas taikyti juridiniams ir fiziniams asmenims, pateikiantiems ir tiekiantiems rinkai vartotojams ir profesionaliajam naudojimui skirtus produktus, kurie patenka į vartotojų rinką, kadangi profesionaliajam naudojimui sukurti, bet palaipsniui patekę į vartotojų rinką produktai turi atitikti šio Įstatymo reikalavimus, nes gali kelti riziką vartotojų sveikatai ir saugai.

Įstatymo projektu siūloma nustatyti gamintojams prievolę tinkamai ženklinti gaminių užtikrinant jo atsekamumą, kadangi ši informacija visoje tiekimo grandinėje padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę.

Įstatymo projekte sąvoka „produkto saugos kontrolė“, siekiant praplėsti rinkos priežiūros priemonių taikymą, pakeista į „produktų saugos rinkoje priežiūra“ sąvoką.

Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos 2008 m. liepos 9 d. reglamente (EB) Nr. 765/2008, nustatančiame su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinančiame Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (toliau – Reglamentas Nr. 765/2008), vartojamas sąvokas, Įstatymo projektas papildomas „produkto tiekimo rinkai“ sąvoka ir patikslinama „produkto pateikimo rinkai“ sąvoka.

Įstatymo projektu panaikinamos nuostatos dėl vartotojų asociacijų ir mokslo komitetų vaidmens produktų saugos srityje, taip pat kaip dubliuojančio Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatas atsisakoma Įstatymo 13 straipsnio, reglamentuojančio valstybinės produktų saugos kontrolės turinį. Įstatymo projektu panaikinamas ir Įstatymo 21 straipsnis, reglamentuojantis žalos vartotojams, atsiradusios dėl pavojingų produktų, atlyginimą, kadangi šis straipsnis iš esmės nesukuria teisinės pridėtinės vertės.

Į Įstatymo projekto penktąjį skirsnį „Rinkos ribojimo priemonės“, atsižvelgiant į Direktyvos 8 straipsnį, perkeltos Produktų pateikimo į rinką ribojimo priemonių taikymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 2 d. nutarimu Nr. 439, nuostatos. Kai kurios šių taisyklių nuostatos, pavyzdžiui, dėl pavojingų produktų sunaikinimo, dėl produktų, kuriems taikomos rinkos ribojimo priemonės, saugojimo sandėliuose reikalavimų, turėtų būti reguliuojamos įstatymo lygmeniu, todėl siūloma, perkėlus šias nuostatas į Įstatymą, panaikinti minėtą nutarimą.

Siekiant aiškiau reguliuoti rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus Įstatymo projektu, atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 765/2008 bei Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną, įtraukti rinkos priežiūros institucijų teisę, dalyvaujant ekonominės veiklos vykdytojo atstovui ir institucijų pareigūnams pateikus tarnybinį pažymėjimą ir pavedimą atlikti veiklos patikrinimą, ekonominės veiklos vykdytojų darbo metu patekti į Lietuvos Respublikoje esančius jų teritoriją, pastatus, patalpas (įskaitant nuomojamus ar naudojamus panaudos teisinių santykių pagrindu), kuriuose gaminami, parduodami arba laikomi (sandėliuojami) gaminiai arba teikiamos paslaugos, ir atlikti veiklos patikrinimus, o tais atvejais, kai trukdoma atlikti veiklos patikrinimą, – pasitelkti policiją. Į fizinio asmens gyvenamąsias patalpas rinkos priežiūros institucijos pareigūnai turi teisę patekti tik tuo atveju, kai šis fizinis asmuo sutinka ir įstatymuose nenustatyta kitaip. Šios rinkos priežiūros institucijos teisės realizavimas neatsiejamai susijęs su Įstatymo projekte numatoma ekonominės veiklos vykdytojų pareiga sudaryti galimybę institucijų pareigūnams pateikti į jų teritoriją ir patalpas bei sudaryti tinkamas sąlygas veiklos patikrinimui atlikti. Kita vertus, siekiant užtikrinti ekonominės veiklos vykdytojų teisių ir pareigų pusiausvyrą, Įstatymo projekto 13 straipsnio 3 dalyje išskiriamos ekonominės veiklos vykdytojų teisės rinkos priežiūros metu.

Įstatyme nustatytas 6 mėnesių laikotarpis, skirtas skundui išnagrinėti ir baudai ar įspėjimui skirti, kai kuriais atvejais yra per trumpas, dėl to Įstatymo projektu siūloma baudų ar įspėjimo skyrimo terminus suvienodinti su Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 39 straipsnyje nustatytais terminais: nustatyti, kad numatyta bauda ar įspėjimas gali būti skiriami ne vėliau kaip per dvejus metus nuo įstatymo pažeidimo padarymo, o tęstinio pažeidimo atvejais – per dvejus metus nuo jo paaikšėjimo dienos.

Siekiant užtikrinti rinkos priežiūros veiksmingumą, Įstatymo projektu siekiama praplėsti atsakomybę sunkinančių aplinkybių sąrašą – už Įstatymo pažeidimą atsakomybę sunkinanti aplinkybė būtų laikomas faktas, kad dėl pažeidimo atsirado sunkių padarinių.

Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad valstybinė produkto saugos ekspertizė būtų atliekama pagal Valstybinės produktų saugos ekspertizės atlikimo ir apmokėjimo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugsėjo 21 d. nutarimu Nr. 1150 „Dėl Valstybinės produktų saugos ekspertizės atlikimo ir apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, ir atsisakyti nutarimą dubliuojančių nuostatų.

Įstatymo projekte terminas apskūsti teismui rinkos priežiūros institucijų sprendimus dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo ir dėl baudų ar įspėjimų skyrimo suvienodinamas su Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatytu terminu.

Įstatymo projektu atliekami kiti pakeitimai (pvz., nustatoma, kad gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas, platintojas, paslaugos teikėjas pavojingą produktą privalo sunaikinti vadovaudamasis atliekų tvarkymą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimais).

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant Įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Neigiamų numatomo teisinio reguliavimo pasekmių produktų saugos sričiai, valstybės finansams ir administracinei naštai nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas Įstatymo projektas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai
Priimtas Įstatymo projektas įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

7. Kaip Įstatymo projekto įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai
Neigiamų numatomo teisinio reguliavimo pasekmių verslo sąlygoms ir jo plėtrai nenumatoma.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Siekiant Įstatymo projekte siūlomus pakeitimus inkorporuoti į teisinę sistemą, priimti naujų, pakeisti ar pripažinti netekusiais galios galiojančių įstatymų nereikės.

9. Ar Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

Įstatymo projekte nustatomos šios naujos sąvokos: „ekonominės veiklos vykdytojai“, „importuotojas“, „įgaliotasis atstovas“, „pavojingas gaminio susigrąžinimas“, „pavojingas produkto pašalinimas“, „produkto tiekimas rinkai“, „produktų saugos rinkoje priežiūra“, „profesionaliajam naudojimui skirti produktai“, „techninė specifikacija“. Šios sąvokos Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka yra suderintos su Valstybine lietuvių kalbos komisija.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas neprieštaruja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos teisei. Įstatymo projektu užtikrinamas tinkamas Europos Sąjungos teisės akto taikymas nacionalinėje teisėje.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projektą, turės būti:

1) pripažintas netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 2 d. nutarimas Nr. 439 „Dėl Produktų pateikimo į rinką ribojimo priemonių taikymo tvarkos patvirtinimo“;

2) pakeistas Valstybinės produktų saugos ekspertizės atlikimo ir apmokėjimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugsėjo 21 d. nutarimu Nr. 1150 „Dėl Valstybinės produktų saugos ekspertizės atlikimo ir apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymo projektui įgyvendinti papildomų valstybės, savivaldybės biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų nereikės, taip pat nenumatoma ir sutaupyti lėšų.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant Įstatymo projektą specialistų vertinimų ir išvadų nebuvo gauta.

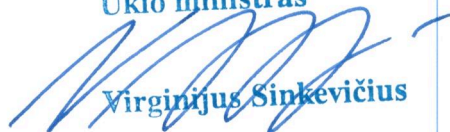
14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*, yra „rinkos priežiūra“, „saugus gaminys“, „rinkos ribojimo priemonės“.

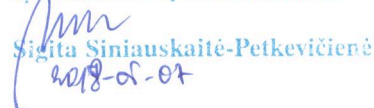
15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė
2018-05-07

Ūkio viceministras

Gintaras Vilda
2018 05 08

ĮSTATYMO PROJEKTO ANALITINĖS INFORMACIJOS LENTELĖ

I. Sprendžiama problema	Įstatymo projektu siekiama sustiprinti vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumą, sukurti aiškią produktų saugai taikomų reikalavimų ir jų laikymosi priežiūros sistemą bei sustiprinti rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus.
II. Siūlomos priemonės	<p>Įstatymo projektu siūloma:</p> <ul style="list-style-type: none"> - siekiant užtikrinti rinkos priežiūros veiksmingumą ir ekonominių sankcijų prevencinę funkciją, padidinti baudų dydžius už Įstatymo pažeidimus; - aiškiai ir proporcingai paskirstyti gamintojo, importuotojo, įgaliotojo atstovo, platintojo ir paslaugų teikėjo prievoles, atsižvelgiant į kiekvieno tiekimo ir platinimo procese dalyvaujančio ekonominės veiklos vykdytojo vaidmenį; - nustatyti gamintojams prievolę tinkamai ženklinti gaminį užtikrinant jo atsekamumą, kadangi ši informacija visoje tiekimo grandinėje padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę; - Įstatymo nuostatas taikyti ekonominės veiklos vykdytojams, pateikiantiems į rinką ir tiekiantiems rinkai vartotojams ir profesionaliajam naudojimui skirtus produktus, kurie patenka į vartotojų rinką; - aiškiai nustatyti administracinės atsakomybės pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą ir atsakomybės pagal Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymą taikymo taisykles.
III. Priemonių kaštai	Įstatymo projektui įgyvendinti papildomų valstybės, savivaldybės biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų nereikės, taip pat nenumatoma ir sutaupyti lėšų.
IV. Nauda visuomenei	Įstatymo projektu siūlomomis priemonėmis siekiama užtikrinti, kad vartotojams būtų tiekiami tik saugūs produktai.

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigitą Siniauskaitė-Petkevičienė

Ūkio viceministras

Gintaras Vilda

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PRODUKTŲ SAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-1206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo Nr. VIII-1206 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymą Nr. VIII-1206 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
PRODUKTŲ SAUGOS
ĮSTATYMAS**

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslas

1. Šis įstatymas nustato produktų saugos reguliavimo ir informacijos apie pavojingus gaminius teikimo tvarką, ekonominės veiklos vykdytojų pareigas ir atsakomybę už pavojingų produktų pateikimą ir tiekimą Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos rinkai (toliau – rinka), produktų saugos rinkoje priežiūros ir produktų pateikimo ir tiekimo rinkai ribojimo, valstybinės produkto saugos ekspertizės pagrindus.

2. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti, kad rinkai būtų pateikiami ir tiekiami tik saugūs produktai.

3. Šio įstatymo nuostatomis įgyvendinami šio įstatymo priede nurodyti Europos Sąjungos teisės aktai.

2 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Produktų saugą reglamentuoja šis įstatymas, jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip.

2. Konkretaus produkto saugos reikalavimus nustato šis įstatymas, Europos Sąjungos teisės aktai ir kiti Lietuvos Respublikos teisės aktai.

3. Šis įstatymas taikomas ekonominės veiklos vykdytojams, kurie pateikia ir tiekia rinkai vartotojams skirtus produktus, taip pat profesionaliajam naudojimui skirtus produktus nepriklausomai nuo pardavimo būdų, įskaitant ir prekybą ryšio priemonėmis bei elektroninę prekybą.

4. Šis įstatymas netaikomas, kai rinkai pateikiami ir tiekiami:

1) naudoti gaminiai, kurie pateikiami kaip antikvarinės prekės, ir gaminiai, kuriuos prieš naudojimą reikia suremontuoti ar atnaujinti, tuo atveju, kai gamintojas, importuotojas ir platintojas apie tai raštu informuoja asmenį, kuriam pateikia tokį gaminį;

2) maisto produktai, su maistu besiliečiantys gaminiai arba medžiagos, arba gaminiai ir medžiagos, kurie įprastomis ar numanomomis naudojimo sąlygomis gali liestis su maistu arba perduoti savo sudedamąsias medžiagas į maistą ir kuriems taikomi maisto sritį reguliuojančiuose teisės aktuose nustatyti reikalavimai.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Ekonominės veiklos vykdytojai** – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas, platintojas ir paslaugos teikėjas.

2. **Gaminys** – daiktas, įskaitant naudojamą teikiant paslaugas, kuris skirtas vartotojams ar jiems neskirtas, bet gali būti jų vartojamas ir kuris teikiamas vykdant ekonominę veiklą už atlygį ar be jokio atlygio, nepaisant to, ar tas daiktas naujas, naudotas ar perdirbtas.

3. **Gamintojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas, kurie pagamina gaminį arba užsako jį suprojektuoti ar pagaminti, perdirba gaminį ir parduoda tą gaminį savo vardu arba naudodami savo prekių ženklą.

4. **Importuotojas** – Europos Sąjungos valstybėje narėje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas, kurie pateikia gaminį rinkai iš ne Europos Sąjungos valstybės narės.

5. **Įgaliotasis atstovas** – Europos Sąjungos valstybėje narėje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas, gavę gamintojo raštišką pavedimą veikti jo vardu ir atlikti konkrečias užduotis, susijusias su atitinkamuose Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytais gamintojo prievolėmis.

6. **Paslauga** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos paslaugų įstatyme.

7. **Paslaugos teikėjas** – siūlantis arba teikiantis paslaugą Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo Europos Sąjungos valstybėse narėse teisėmis, turintis teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar jo padalinys, taip pat Europos Sąjungos valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys ar patronuojamoji (dukterinė) bendrovė, įsteigti Lietuvos Respublikoje.

8. **Pavojingas produktas** – produktas, kuris neatitinka šiame įstatyme saugiam produktui nustatytų reikalavimų.

9. **Pavojingo gaminio susigrąžinimas** – priemonės, kuriomis siekiama, kad būtų susigrąžintas gamintojo ar importuotojo pateiktas rinkai ir platintojo tiekiamas rinkai, vartotojams perduotas ar paslaugos teikėjo vartotojui pateiktas pavojingas gaminys.

10. **Pavojingo produkto pašalinimas** – priemonės, kuriomis siekiama neleisti tiekti rinkai, demonstruoti ir siūlyti vartotojams pavojingo produkto.

11. **Platintojas** – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas, išskyrus gamintoją, importuotoją arba įgaliotąjį atstovą, kurie tiekia gaminį rinkai ir kurių veikla neturi poveikio gaminio saugos ypatybėms.

12. **Produktas** – gaminys arba paslauga.

13. **Produkto pateikimas rinkai** – produkto tiekimas rinkai pirmą kartą.

14. **Produkto tiekimas rinkai** – produkto, skirto platinti, vartoti ar naudoti rinkoje, tiekimas vykdant ekonominę veiklą už atlygį arba be jo.

15. **Produktų saugos rinkoje priežiūra** (toliau – rinkos priežiūra) – valstybės institucijų (toliau – rinkos priežiūros institucijos) vykdoma veikla ir priemonės, kurių jos imasi, siekdamos užtikrinti, kad Lietuvos Respublikos rinkoje esantys produktai atitiktų teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir nekeltų pavojaus vartotojų gyvybei ir sveikatai.

16. **Profesionaliajam naudojimui skirti produktai** – produktai, skirti naudoti versle ar profesinėje veikloje.

17. **Rimtas pavojus** – pavojus vartotojų saugai, įskaitant vėliau pasireiškiantį pavojų, dėl kurio reikalingas skubus valstybės institucijų įsikišimas.

18. **Saugi paslauga** – paslauga, kuri teikiama nepažeidžiant teisės aktuose paslaugai nustatytų saugos reikalavimų ir teikimo metu ar vėliau nekelia jokios rizikos arba kelia vartotojų gyvybei ir sveikatai minimalią riziką, kuri yra būdinga paslaugai ir laikoma priimtina ir atitinkančia aukštą vartotojų saugos ir sveikatos apsaugos lygį.

19. **Saugus gaminys** – gaminys, kurio naudojimas, įskaitant ilgalaikį naudojimą, įprastomis, gamintojo nustatytais ar iš anksto pagrįstai numatytais sąlygomis nepažeidžiant teisės aktuose gaminiui nustatytų saugos reikalavimų, įskaitant surinkimo, įrengimo ir priežiūros naudojant reikalavimus, nesukelia jokios rizikos arba kelia vartotojų gyvybei ir sveikatai tik minimalią riziką,

kuri yra suderinama su gaminio naudojimu, yra priimtina ir atitinka aukštą vartotojų saugos ir sveikatos apsaugos lygį, atkreipiant dėmesį į:

1) gaminio parametrus, jo sandarą, pakuotę, surinkimo ir naudojimo tvarką, priežiūrą naudojant;

2) poveikį kitiems gaminiams, jei yra pagrindas numatyti, kad jis bus naudojamas su kitais gaminiams;

3) gaminio pateikimą vartotojui, ženklumą, įspėjimus, užrašus ant gaminio ar pakuotės, naudojimo ir sunaikinimo po naudojimo (šalinimo) instrukciją ir kitą gamintojo pateiktą informaciją;

4) vartotojų grupes, ypač vaikus ir pagyvenusius žmones, kuriems dėl gaminio naudojimo gali kilti pavojus;

5) gaminio išvaizdą, ypač tais atvejais, kai gaminyje, nors nėra maisto produktas, yra panašus į maisto produktą ir dėl formos, kvapo, spalvos, išvaizdos, pakuotės ženklavimo, apimties, dydžio ar kitų savybių gali būti palaikytas maisto produktu.

20. **Saugus produktas** – saugus gaminyje arba saugi paslauga.

21. **Techninė specifikacija** – dokumentas, kuriame nurodomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminyje, procesas arba paslauga.

22. **Valstybinė produkto saugos ekspertizė** – produkto, kuriam teisės aktais nėra nustatyti specialieji saugos reikalavimai, arba produkto, kuris atitinka specialiuosius saugos reikalavimus, tačiau yra pagrindo manyti, kad jis gamintojo ar paslaugos teikėjo nustatytais ar įprastomis vartojimo sąlygomis yra pavojingas, savybių įvertinimas ir išvados dėl jo saugos pateikimas.

23. **Vartotojas** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatyme.

4 straipsnis. Bendrieji produktų saugos reikalavimai

1. Pateikiamas ir tiekiamas rinkai produktas turi būti saugus. Galimybė užtikrinti aukštesnį saugos lygį arba gauti kitus produktus, kuriuos vartojant rizika yra mažesnė negu leistina, neturi būti pagrindas priskirti produktą prie pavojingų, jeigu jis atitinka teisės aktuose nustatytus produktų saugos reikalavimus.

2. Kai nėra konkretaus produkto saugą reguliuojančių Europos Sąjungos teisės aktų, produktas laikomas saugiu, jei jis atitinka konkrečius Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra pateiktas rinkai, nacionalinius teisės aktus, nustatančius sveikatos ir saugos reikalavimus, kuriuos produktas turi atitikti, kad jį būtų galima pateikti rinkai toje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ir apie kuriuos pranešta Europos Komisijai pagal Informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklių teikimo tvarką ir kitus teisės aktus.

3. Produktas laikomas saugiu, kai jis atitinka savanoriškai taikomus darniuosius standartus, nuorodos į kuriuos buvo paskelbtos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, ir produktų techninėse specifikacijose nurodytus reikalavimus.

4. Kitais, nei nurodyta šio straipsnio 2 ir 3 dalyse, atvejais produktas laikomas saugiu, jeigu jis atitinka savanoriškai taikomus nacionalinius standartus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Europos standartų nuostatos, kitus nacionalinius standartus, Europos Komisijos rekomendacijas, nustatančias produktų saugos ir jų vertinimo gaires, atitinkamame sektoriuje taikomą gerąją gamybos, paslaugų teikimo praktiką, naujausią mokslo ir technikos pažangą, saugą, kurios vartotojas gali pagrįstai tikėtis.

ANTRASIS SKIRSNIS PRODUKTŲ SAUGOS REGULIAVIMAS IR INFORMACIJOS APIE PAVOJINGUS GAMINIUS TEIKIMAS

5 straipsnis. Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų kompetencija reguliuojant produktų saugą

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos nustato privalomus produktų saugos reikalavimus, suderintus su Jungtinių Tautų Organizacijos, Europos Sąjungos, Pasaulio prekybos organizacijos reikalavimais, ir atitikties vertinimo tvarką.

6 straipsnis. Informacijos apie pavojingus gaminius teikimas Europos Komisijai ir (ar) Europos Sąjungos valstybėms narėms

Informacija apie pavojingus gaminius ir rinkos priežiūros institucijas bei jų įgaliojimus Europos Komisijai ir (ar) Europos Sąjungos valstybėms narėms teikiama Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

TREČIASIS SKIRSNIS

EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ PAREIGOS UŽTIKRINTI PRODUKTŲ SAUGĄ

7 straipsnis. Gamintojo pareiga užtikrinti gaminių saugą

Gamintojas privalo:

- 1) pateikti rinkai tik saugius gaminius;
- 2) tinkamai ženklinti gaminį ir taip užtikrinti jo atsekamumą, prieš perduodamas gaminį vartotojams, teikti jiems reikiamą informaciją, kad vartotojai galėtų įvertinti su gaminiu susijusią riziką per visą nurodytą, įprastą ar numanomą jo vartojimo laiką, kai rizika, nepateikus reikiamo perspėjimo, nėra akivaizdi. Įspėjimus pateikiantis gamintojas neatleidžiamas nuo prievolės laikytis kitų šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
- 3) žinoti apie galimą su gaminiu susijusią riziką per visą gaminio naudojimo laiką;
- 4) sužinojęs, kad gaminys kelia ne minimalią riziką vartotojų saugai, imtis veiksmų šiai rizikai pašalinti;
- 5) sužinojęs arba kaip profesionalas turėjęs žinoti, kad gaminys pavojingas, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šios aplinkybės sužinojimo dienos tinkamai informuoti apie tai vartotojus, vartotojų organizacijas, Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą (toliau – Tarnyba) ir atitinkamos srities rinkos priežiūros institucijas: nurodyti, kokius veiksmus pavojingą produktą įsigiję vartotojai turėtų atlikti, pašalinti jį iš rinkos ir, jei būtina, gaminį susigražinti, taip pat atitinkamais atvejais gaminį sunaikinti ir imtis priemonių, užtikrinančių, kad jis nebūtų eksportuotas;
- 6) bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis, vartotojų organizacijomis, kad būtų išvengta pateiktų ar tiekiamų rinkai gaminių ne minimalios rizikos vartotojams;
- 7) atlyginti vartotojui turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė naudodamas pavojingą gaminį;
- 8) atlikti kitas šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas pareigas.

8 straipsnis. Įgaliotojo atstovo pareiga užtikrinti gaminių saugą

Įgaliotasis atstovas privalo:

- 1) žinoti apie galimą su gaminiu susijusią riziką per visą gaminio naudojimo laiką;
- 2) sužinojęs, kad gaminys kelia ne minimalią riziką vartotojų saugai, imtis veiksmų šiai rizikai pašalinti;
- 3) sužinojęs, kad gaminys pavojingas, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šios aplinkybės sužinojimo dienos tinkamai informuoti apie tai vartotojus, vartotojų organizacijas, Tarnybą ir atitinkamos srities rinkos priežiūros institucijas: nurodyti, kokius veiksmus pavojingą produktą įsigiję vartotojai turi atlikti, pašalinti jį iš rinkos ir, jei būtina, gaminį susigražinti, taip pat atitinkamais atvejais gaminį sunaikinti ir imtis priemonių, užtikrinančių, kad jis nebūtų eksportuotas;
- 4) bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis, vartotojų organizacijomis, kad būtų išvengta pateiktų ar tiekiamų rinkai gaminių ne minimalios rizikos vartotojams;
- 5) atlyginti vartotojui turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė naudodamas pavojingą gaminį;
- 6) atlikti kitas šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas pareigas.

9 straipsnis. Importuotojo pareiga užtikrinti gaminių saugą

Importuotojas privalo:

- 1) pateikti rinkai tik saugius gaminius;
- 2) pateikti rinkai tinkamai paženklinimą gaminį ir taip užtikrinti jo atsekamumą, prieš perduodamas vartotojams gaminį, teikti jiems reikiamą informaciją, kad vartotojai galėtų įvertinti su gaminiu susijusią riziką per visą nurodytą, įprastą ar numanomą jo vartojimo laiką, kai rizika, nepateikus reikiamo perspėjimo, nėra akivaizdi. Įspėjimus pateikiantis importuotojas neatleidžiamas nuo prievolės laikytis kitų šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
- 3) žinoti apie galimą su gaminiu susijusią riziką per visą gaminio naudojimo laiką;
- 4) sužinojęs, kad gaminys kelia ne minimalią riziką vartotojų saugai, imtis veiksmų šiai rizikai pašalinti;
- 5) sužinojęs, kad gaminys pavojingas, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šios aplinkybės sužinojimo dienos tinkamai informuoti apie tai vartotojus, vartotojų organizacijas, Tarnybą ir atitinkamos srities rinkos priežiūros institucijas: nurodyti, kokius veiksmus pavojingą produktą įsigiję vartotojai turi atlikti, pašalinti jį iš rinkos ir, jei būtina, gaminį susigrąžinti, taip pat atitinkamais atvejais gaminį sunaikinti ir imtis priemonių, užtikrinančių, kad jis nebūtų eksportuotas;
- 6) bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis, vartotojų organizacijomis, kad būtų išvengta pateiktų ar tiekiamų rinkai gaminių ne minimalios rizikos vartotojams;
- 7) atlyginti vartotojui padarytą turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė naudodamas pavojingą gaminį;
- 8) atlikti kitas šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas pareigas.

10 straipsnis. Platintojo pareiga užtikrinti gaminių saugą

Platintojas privalo:

- 1) tinkamai rūpintis, kad rinkai būtų tiekiami tik saugūs gaminiai;
- 2) tiekti rinkai tinkamai paženklinimą gaminį ir taip užtikrinti jo atsekamumą, prieš perduodamas gaminį vartotojams, teikti jiems visą iš gamintojo gautą ir kitą reikiamą informaciją, kad vartotojai galėtų įvertinti su gaminiu susijusią riziką per visą nurodytą, įprastą ar numanomą jo vartojimo laiką, kai rizika, nepateikus reikiamo perspėjimo, nėra akivaizdi. Įspėjimus pateikiantis platintojas neatleidžiamas nuo prievolės laikytis kitų šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
- 3) sužinojęs arba kaip profesionalas turėjęs žinoti, kad gaminys pavojingas, nedelsdamas nutraukti gaminio tiekimą rinkai ir ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šios aplinkybės sužinojimo dienos tinkamai informuoti gamintoją, įgaliotąjį atstovą, importuotoją, vartotojus, vartotojų organizacijas, Tarnybą ir atitinkamos srities rinkos priežiūros instituciją ir nurodyti, kokius veiksmus pavojingą produktą įsigiję vartotojai turi atlikti, pašalinti jį iš rinkos ir, jei būtina, gaminį susigrąžinti, taip pat atitinkamais atvejais gaminį sunaikinti ir imtis priemonių, užtikrinančių, kad jis nebūtų eksportuotas;
- 4) bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis, vartotojų organizacijomis ir gamintojais, kad būtų išvengta tiekiamų gaminių keliamos ne minimalios rizikos vartotojams;
- 5) atlyginti vartotojui turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė naudodamas pavojingą gaminį;
- 6) atlikti kitas šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas pareigas.

11 straipsnis. Paslaugos teikėjo pareiga užtikrinti paslaugos saugą

Paslaugos teikėjas privalo:

- 1) teikti vartotojui tik saugią paslaugą;
- 2) teikti vartotojui informaciją apie siūlomą paslaugą, kad vartotojas galėtų įvertinti su paslauga susijusią riziką per visą nurodytą, įprastą ar numanomą vartojimo laiką;
- 3) žinoti apie galimą su paslauga susijusią riziką vartotojui;

4) sužinojęs apie suteiktos paslaugos galimą ne minimalią riziką vartotojui, imtis veiksmų rizikai pašalinti;

5) sužinojęs arba kaip profesionalas turėjęs žinoti, kad suteikta paslauga pavojinga, nedelsdamas nutraukti paslaugos teikimą ir ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šios aplinkybės sužinojimo dienos tinkamai informuoti vartotojus, vartotojų organizacijas, Tarnybą ir atitinkamos srities rinkos priežiūros instituciją, jei būtina, nurodyti, kaip turi elgtis vartotojai, kuriems buvo suteikta pavojinga paslauga, taip pat imtis kitų vartotojų saugą užtikrinančių veiksmų;

6) bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis, kad būtų išvengta teikiamų paslaugų keliamos ne minimalios rizikos vartotojui;

7) atlyginti vartotojui turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė naudodamasis paslaugos teikėjo suteikta paslauga;

8) atlikti kitas šiame įstatyme ir kituose produktų saugą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas pareigas.

KETVIRTASIS SKIRSNIS RINKOS PRIEŽIŪRA

12 straipsnis. Rinkos priežiūra

Šio įstatymo ir kitų teisės aktų, reguliuojančių produktų saugą, nustatytų reikalavimų laikymąsi prižiūri įstatymais arba įstatymais įgaliotų valstybės institucijų priimtais teisės aktais įgaliotos rinkos priežiūros institucijos.

13 straipsnis. Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų bei ekonominės veiklos vykdytojų teisės ir pareigos rinkos priežiūros metu

1. Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos (jų pareigūnai), atlikdamos rinkos priežiūrą, turi teisę:

1) tikrinti, ar laikomasi produktų saugą reguliuojančių teisės aktų, organizuoti valstybinę produkto saugos ekspertizę netgi tada, kai produktas jau pateiktas rinkai ir laikomas saugiu, iki pat jo sunaudojimo ar suvartojimo ir kaupti duomenis produktų saugos klausimais;

2) nurodyti ekonominės veiklos vykdytojams, kad produktas, kuris konkrečiomis aplinkybėmis gali kelti riziką, būtų paženklintas valstybine kalba surašytais tinkamais, aiškiais ir lengvai suprantamais įspėjimais apie galimą su juo susijusią riziką vartotojo gyvybei ir sveikatai;

3) nustatyti išankstines produkto, kuris konkrečiomis aplinkybėmis gali kelti riziką, pateikimo ir tiekimo rinkai sąlygas, kuriomis siekiama užtikrinti jo saugą;

4) nurodyti ekonominės veiklos vykdytojams, kad apie produkto, kuris gali kelti riziką konkrečioms asmenims (vartotojų grupėms), keliamą riziką šie asmenys (vartotojų grupės) būtų įspėti laiku ir tinkamai, įskaitant ir įspėjimų dėl šiuo produktu konkrečioms asmenims (vartotojų grupėms) galimai keliamos rizikos paskelbimą;

5) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų, kitų fizinių ir juridinių asmenų šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų, nustatančių produktų saugos reikalavimus, pažeidimams tirti reikalingą informaciją ir dokumentus;

6) gauti iš ekonominės veiklos vykdytojų šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų, nustatančių produktų saugos reikalavimus, pažeidimams tirti reikalingą informaciją ir dokumentus;

7) dalyvaujant ekonominės veiklos vykdytojo paskirtam įgaliotam asmeniui, pateikusios tarnybinį pažymėjimą ir pavedimą atlikti veiklos patikrinimą, šių ekonominės veiklos vykdytojų darbo metu patekti į Lietuvos Respublikoje esančius jų teritoriją, pastatus, patalpas (įskaitant nuomojamus ar naudojamus panaudos teisinių santykių pagrindu), kuriuose gaminami, parduodami arba laikomi (sandėliuojami) gaminiai arba teikiamos paslaugos, ir atlikti veiklos patikrinimus, o tais atvejais, kai trukdoma atlikti veiklos patikrinimą, – pasitelkti policiją. Į fizinio asmens gyvenamąsias patalpas rinkos priežiūros institucijos pareigūnai turi teisę patekti tik tuo atveju, kai šis fizinis asmuo sutinka ir įstatymuose nenustatyta kitaip;

8) imti gaminių bandinius Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir tikrinti jų saugą;

9) reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojų vadovai ar jų įgalioti asmenys atvyktų ir pateiktų paaiškinimų žodžiu ar raštu;

10) siūlyti atitinkamai institucijai sustabdyti ar panaikinti licencijos verstis ta ekonomine veikla galiojimą asmenims, kurių pateikti ir tiekiami rinkai produktai yra pavojingi, kai tokį licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo pagrindą numato tos ekonominės veiklos licencijavimą reglamentuojantis įstatymas;

11) nustačiusios produktų saugą reguliuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimą, įspėti apie tai ekonominės veiklos vykdytoją ir įpareigoti nedelsiant šiuos pažeidimus pašalinti bei tinkamai informuoti vartotojus;

12) apriboti prieigą prie interneto svetainių, kuriose parduodami nesaugūs produktai;

13) šio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka taikyti rinkos ribojimo priemonės.

2. Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos (jų pareigūnai), atlikdami rinkos priežiūrą, privalo:

1) užtikrinti, kad visos priemonės, kurių jos imasi, ypač nurodytos šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje, atitiktų pavojaus rimtumą ir būtų tinkamai įvertintos šių priemonių naudojimo pasekmės;

2) skatinti savanoriškus ekonominės veiklos vykdytojų veiksmus, atitinkančius šio įstatymo trečiajame skirsnyje jiems nustatytas pareigas, taip pat skatinti gerosios gamybos praktikos kodeksų rengimą ir taikymą;

3) perduoti teisėsaugos institucijoms informaciją dėl teisės aktų, reguliuojančių produktų saugą, pažeidimų, kai šie produktai, ekonominės veiklos vykdytojui žinant apie vartotojo gyvybei ir sveikatai keliamą ne minimalią riziką, galėjo pakenkti ar pakenkė žmonių sveikatai arba dėl to ištiko mirtis;

4) užtikrinti iš ekonominės veiklos vykdytojo gautos informacijos, kuri sudaro komercinę paslaptį, konfidencialumą;

5) rinkti, kaupti, apdoroti ir analizuoti statistinius duomenis apie pavojingų produktų gamybą, importą ir tiekimą rinkai, taip pat informaciją apie bet kokius vartojimo rizikos didėjimą ar mažėjimą galinčius nulemti veiksniai.

3. Ekonominės veiklos vykdytojai ir (arba) jų įgalioti atstovai rinkos priežiūros metu turi teisę:

1) dalyvauti Tarnybos ar kitos rinkos priežiūros institucijos pareigūnams atliekant veiklos patikrinimą;

2) neįsileisti Tarnybos ar kitos veiklos patikrinimą atliekančios rinkos priežiūros institucijos pareigūnų į savo teritoriją, pastatus, patalpas ir neleisti jiems atlikti ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimą, jeigu šie pareigūnai nepateikia savo tarnybinio pažymėjimo ir pavedimo atlikti veiklos patikrinimą;

3) susipažinti su veiklos patikrinimo metu surinkta medžiaga, žodžiu arba raštu pateikti dėl jos pastabų arba paaiškinimų;

4) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka apskųsti Tarnybos ar kitos rinkos priežiūros institucijos pareigūnų veiksmus arba neveikimą, taip pat šių pareigūnų sprendimus, kuriais įforminti veiklos patikrinimo rezultatai.

4. Ekonominės veiklos vykdytojai ir (arba) jų įgalioti atstovai rinkos priežiūros metu privalo:

1) vykdyti Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų nurodymus ir reikalavimus;

2) sudaryti galimybę Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų pareigūnams patekti į Lietuvos Respublikoje esančius jų teritoriją, pastatus, patalpas (įskaitant nuomojamus ar naudojamus panaudos teisinių santykių pagrindu), kuriuose gaminami, parduodami arba saugomi (sandėliuojami) gaminiai arba teikiamos paslaugos, ir užtikrinti veiklos patikrinimui atlikti reikiamas sąlygas;

3) paskirti įgaliotą asmenį, kuris dalyvautų atliekant veiklos patikrinimą ir bendradarbiautų su Tarnyba arba kita veiklos patikrinimą atliekančia rinkos priežiūros institucija;

4) pateikti Tarnybos ar kitos rinkos priežiūros institucijos pareigūnams visą veiklos patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, duomenis ir dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus.

14 straipsnis. Informacijos prieinamumas visuomenei

1. Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų turima informacija apie produktų keliamą riziką vartotojų gyvybei ir sveikatai turi būti skelbiama Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų interneto svetainėse nepažeidžiant asmens duomenų teisinę apsaugą, komercinių ir kitų paslapčių teisinę apsaugą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

2. Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos imasi būtinų priemonių, kad jų pareigūnai ir atstovai būtų įpareigoti neatskleisti šio įstatymo įgyvendinimo tikslams gautos informacijos, kuri pagal ekonominės veiklos vykdytojo pateiktą prašymą Tarnybai ir kitai rinkos priežiūros institucijai laikoma jų komercine paslaptimi, išskyrus informaciją apie produktų saugą, kuri turi būti paskelbta, kad būtų galima apsaugoti vartotojų gyvybę ir sveikatą.

3. Komercinės paslapties saugojimas netrukdo Tarnybai ir kitoms rinkos priežiūros institucijoms šią paslaptį sudarančią informaciją naudoti rinkos stebėsenai ir priežiūrai.

4. Komercine paslaptimi negali būti laikomi šie produkto duomenys:

- 1) produkto pavadinimas ir identifikavimo duomenys;
- 2) galimi produkto pakeitimo į saugų būdai ir priemonės;
- 3) atliktų produkto poveikio vartotojų gyvybei ir sveikatai tyrimų rezultatai;
- 4) detoksikacijos ir (ar) saugaus sunaikinimo metodai;
- 5) produkto tyrimo metodai;
- 6) potencialiai pavojingos produkto sudedamosios dalys;
- 7) su paslaugos teikimu susiję potencialiai pavojingi veiksniai.

PENKTASIS SKIRSNIS RINKOS RIBOJIMO PRIEMONĖS

15 straipsnis. Rinkos ribojimo priemonių taikymo pagrindai

1. Rinkos ribojimo priemonės gali būti taikomos, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) produktai pateikti ir tiekiami rinkai pažeidžiant šio įstatymo 7 straipsnio 1–6 ir 8 punktų, 8 straipsnio 1–4 ir 6 punktų, 9 straipsnio 1–6 ir 8 punktų, 10 straipsnio 1–4 ir 6 punktų ir 11 straipsnio 1–6 ir 8 punktų reikalavimus;

2) jeigu yra pagrindas manyti, kad produktas yra pavojingas, nors jis ir atitinka šio įstatymo 4 straipsnio 2–4 dalyse nustatytus reikalavimus;

3) jeigu iš Europos Komisijos gaunama skubios informacijos apie rimtą pavojų keliančius produktus.

2. Sprendimus dėl šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų rinkos ribojimo priemonių taikymo priima Tarnyba arba kita rinkos priežiūros institucija, atlikusi ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimą.

3. Sprendimo dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo įgyvendinimą kontroliuoja šį sprendimą priėmusi rinkos priežiūros institucija.

16 straipsnis. Rinkos ribojimo priemonės

1. Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos šio įstatymo 15 straipsnyje nurodytais rinkos ribojimo priemonių taikymo pagrindais turi teisę šiame įstatyme nustatyta tvarka taikyti šias rinkos ribojimo priemones:

1) priimti sprendimą laikinai (ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui) uždrausti tiekti rinkai ir demonstruoti bet kokį produktą, dėl kurio kyla pagrįstų įtarimų, kad jis gali būti pavojingas. Priėmusi šį sprendimą, Tarnyba arba kita rinkos priežiūros institucija įpareigoja ekonominės veiklos vykdytoją savo lėšomis atlikti produkto saugos vertinimą ir iki sprendimo galiojimo termino pabaigos pateikti šio vertinimo rezultatus arba pašalinti nustatytus produkto saugos reikalavimų neatitikimus ir iki sprendimo galiojimo termino pabaigos pateikti informaciją apie šių neatitikimų šalinimo būdus ir rezultatus;

2) uždrausti bet kokio pavojingo produkto tiekimą rinkai ir toliau imtis priemonių, kuriomis būtų užtikrintas šio draudimo laikymasis.

2. Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos, priėmusios šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą sprendimą, pasibaigus šio sprendimo galiojimo laikotarpiui arba, jeigu ekonominės veiklos vykdytojas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą informaciją pateikia anksčiau laiko, – iki pasibaigiant šio sprendimo galiojimo laikotarpiui atlieka ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimą ir (arba) valstybinę produkto saugos ekspertizę, kurių metu įvertinama produkto atitiktis produktų saugos reikalavimams. Tuo atveju, jeigu ekonominės veiklos vykdytojas, pasibaigus sprendimo laikinai uždrausti tiekti rinkai ir demonstruoti produktą galiojimo laikotarpiui, informacijos apie produkto saugos vertinimo arba saugos reikalavimų neatitikimų šalinimo rezultatus nėra pateikęs arba pagal pateiktą informaciją produktas nėra saugus, Tarnyba arba kita rinkos priežiūros institucija, priėmusi sprendimą laikinai uždrausti tiekti rinkai ir demonstruoti produktą, taiko šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą rinkos ribojimo priemonę. Ekonominės veiklos vykdytojui pateikus informaciją, kad produktas yra saugus, ir šią informaciją patvirtinus ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimo ir (arba) valstybinės produkto saugos ekspertizės metu, Tarnybos arba kitos rinkos priežiūros institucijos, priėmusios sprendimą laikinai uždrausti tiekti rinkai ir demonstruoti produktą, atskiru sprendimu leidžiama produktą toliau tiekti rinkai.

3. Priėmusi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sprendimą, Tarnyba arba kita rinkos priežiūros institucija ekonominės veiklos vykdytoją taip pat įpareigoja:

1) nedelsiant pašalinti iš rinkos pavojingą produktą arba organizuoti jo pašalinimą ir įspėti vartotojus apie su tokiu produktu susijusią riziką, jeigu pavojingas produktas jau yra rinkoje;

2) pavojingą gaminį susigrąžinti iš vartotojų arba organizuoti jo susigrąžinimą, jeigu gaminys jau yra perduotas vartotojams.

4. Tarnybai ir kitoms rinkos priežiūros institucijoms įpareigojus ekonominės veiklos vykdytoją atlikti šio straipsnio 3 dalies 1–2 punktuose nurodytus veiksmus, ekonominės veiklos vykdytojas privalo tai padaryti per Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų nurodytą terminą savo priemonėmis ir lėšomis ir apie tai nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 3 dienas nuo šių įpareigojimų įvykdymo dienos pranešti institucijai, nurodžiusiai pašalinti iš rinkos pavojingą produktą ar susigrąžinti pavojingą gaminį.

5. Jeigu Tarnyba ir kitos rinkos priežiūros institucijos pačios pašalina iš rinkos pavojingą produktą arba pačios susigrąžina pavojingą gaminį, patirtas išlaidas atlygina pateikęs ir tiekęs rinkai pavojingą produktą ekonominės veiklos vykdytojas.

6. Tarnyba arba kita rinkos priežiūros institucija, priėmusios šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sprendimą ir (arba) šio straipsnio 3 dalies 1–2 punktuose nurodytus sprendimus, įpareigoja ekonominės veiklos vykdytoją pavojingą gaminį saugiai sunaikinti, vadovaujantis atliekų tvarkymą reguliuojančių teisės aktų reikalavimais. Pavojingą gaminį ekonominės veiklos vykdytojas sunaikina savo lėšomis ir Tarnybai ar kitai sprendimą dėl rinkos ribojimo priemonės taikymo priėmusiai rinkos priežiūros institucijai pateikia gaminio sunaikinimą patvirtinantį dokumentą.

7. Gaminiai, kuriems taikomos rinkos ribojimo priemonės, ekonominės veiklos vykdytojo sandėlyje saugomi atskirti nuo gaminių, kuriems rinkos ribojimo priemonės netaikomos.

8. Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimai dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo turi būti motyvuoti. Apie šiuos sprendimus būtina nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešti ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems jie yra taikomi. Tarnybos ar kitos rinkos priežiūros institucijos pranešime dėl sprendimo taikyti rinkos ribojimo priemonę priėmimo turi būti nurodyta priimta rinkos ribojimo priemonė ir šios priemonės vykdymo terminas.

9. Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimai dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo vykdomi nuo jų gavimo momento, jeigu šiuose sprendimuose nenustatyta vėlesnė jų vykdymo data.

10. Kitos rinkos priežiūros institucijos teikia Tarnybai informaciją apie taikytas rinkos ribojimo priemones Tarnybos nustatyta tvarka.

11. Tarnybos ar kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimai dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šių sprendimų priėmimo turi būti paskelbti atitinkamai Tarnybos ar kitų rinkos priežiūros institucijų interneto svetainėse. Informaciją apie šio straipsnio 3 dalies 1–2 punktuose nurodytus ekonominės veiklos vykdytojams skirtus įpareigojimus Tarnyba ar kita rinkos priežiūros institucija papildomai skelbia visuomenės informavimo priemonėse.

17 straipsnis. Valstybinė produkto saugos ekspertizė

1. Jeigu atlikus valstybinę produkto saugos ekspertizę nustatoma, kad gaminių bandiniai ar paslaugos yra pavojingi arba neatitinka produktų saugą reguliuojančių teisės aktų reikalavimų, pavojingu laikomas gaminio modelis arba visa partija, iš kurios buvo paimti bandiniai ekspertizei, arba visos nuo paaiškėjimo momento paslaugų teikėjo suteiktos paslaugos.

2. Valstybinė produkto saugos ekspertizė atliekama Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖS UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS TAIKymo TVARKA

18 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, įskaitant fizinius asmenis, vykdančius individualią veiklą ar turinčius verslo liudijimą, individualias įmones, kai jų savininkai yra vieninteliai šių įmonių darbuotojai, ir mažąsias bendrijas, kai jų nariai yra vieninteliai šių bendrovių darbuotojai, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako šio įstatymo nustatyta tvarka.

2. Ekonominės veiklos vykdytojų už produktų saugos atitiktį šio įstatymo reikalavimams paskirti atsakingi asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą.

19 straipsnis. Baudos ir įspėjimas už šio įstatymo pažeidimus

1. Gamintojui, importuotojui ar įgaliotam atstovui, pateikusiam rinkai pavojingų gaminių, ir platintojui, jų tiekusiam rinkai, pavojingas paslaugas suteikusiam ar teikiančiam paslaugos teikėjui skiriama nuo 150 iki 2 500 eurų bauda.

2. Tarnybai ar kitai rinkos priežiūros institucijai nusprendus uždrausti pavojingų gaminių pateikimą ir tiekimą rinkai ar pavojingų paslaugų teikimą, gamintojui, importuotojui ar įgaliotam atstovui, pateikusiam rinkai pavojingų gaminių, ir platintojui, jų tiekusiam rinkai, pavojingą paslaugą suteikusiam ar teikusiam paslaugos teikėjui skiriama nuo 1 000 iki 5 000 eurų bauda.

3. Ekonominės veiklos vykdytojams, nevykdantiems Tarnybos ar kitos rinkos priežiūros institucijos reikalavimo pašalinti pavojingus produktus iš rinkos, susigrąžinti pavojingus gaminius iš vartotojų ir (arba) juos sunaikinti, skiriama nuo 2 500 iki 6 500 eurų bauda.

4. Jeigu pavojingi produktai padarė žalos vartotojo sveikatai, juos rinkai pateikusiems ir tiekusiems ekonominės veiklos vykdytojams skiriama nuo 2 500 iki 15 000 eurų bauda.

5. Jeigu pavojingi produktai sukėlė vartotojo mirtį, juos rinkai pateikusiems ir tiekusiems ekonominės veiklos vykdytojams skiriama nuo 6 500 iki 25 000 eurų bauda.

6. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal mažiausios ir didžiausios baudos vidurkį. Skiriant konkrečią baudą, atsižvelgiama į šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, pažeidimo pobūdį, pažeidimo trukmę ir mastą. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidurkio iki minimalaus dydžio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidurkio iki maksimalaus dydžio. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių, ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos dydžio mažinimas ar didinimas turi būti motyvuojamas Tarnybos nutarime.

7. Baudos skyrimas neatleidžia ekonominės veiklos vykdytojo nuo pareigos atlyginti vartotojams padarytą žalą.

20 straipsnis. Atleidimo nuo šiuo įstatymu numatytos atsakomybės pagrindai, atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Pavojingio produkto gamintojas, importuotojas, platintojas ar paslaugos teikėjas neatsako už nesaugaus produkto pateikimą ir tiekimą rinkai, jei jis įrodo, kad:

1) produktas tapo nesaugus vėliau dėl trečiojo asmens veiksmų netinkamai (neatsargiai) transportuojant ar saugant (sandėliuojant) produktą ar dėl kitų nuo gamintojo, importuotojo, platintojo ar paslaugos teikėjo nepriklausančių priežasčių;

2) tuo metu, kai nesaugus produktas buvo pateiktas rinkai, mokslinės ir techninės žinios nebuvo tokio lygio, kad būtų galima nustatyti galimą pavojų;

3) vartotojas naudojosi produktu pažeisdamas jo naudojimo taisykles, atsargumo priemones ir saugumo reikalavimus ir dėl to jam buvo padaryta žala;

4) produkto nesaugias savybes lėmė nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybės.

2. Skiriant baudą, lengvinančiomis aplinkybėmis yra laikoma tai, kad asmuo, padaręs pažeidimą, savo noru užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms, tyrimo metu gera valia atlygino vartotojams nuostolius ir (ar) pašalino padarytą žalą.

3. Skiriant baudą, sunkinančiomis aplinkybėmis yra laikoma tai, kad asmuo šio įstatymo pažeidimą padarė pakartotinai nepraėjus vieneriems metams nuo ankstesnio šio įstatymo pažeidimo padarymo, tęsė šio įstatymo pažeidimą nepaisydamas Tarnybos ar rinkos priežiūros institucijų įpareigojimo nutraukti pažeidimą, kliudė atlikti tyrimą, slėpė padarytą pažeidimą, neatlygino ar vengė atlyginti vartotojams nuostolius ir (ar) padarytą žalą, dėl pažeidimo atsirado sunkių padarinių.

21 straipsnis. Baudų ar įspėjimo skyrimo terminas

Šio įstatymo 19 straipsnyje numatytos baudos ar įspėjimas gali būti skiriami ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šio įstatymo pažeidimo padarymo, o tęstinio pažeidimo atveju – per dvejus metus nuo jo paaiškėjimo dienos.

22 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo tvarka

1. Tarnyba nagrinėja šio įstatymo pažeidimus ir nutarimu skiria šiame įstatyme nustatytas baudas ar įspėjimus. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo tvarką tvirtina Tarnyba.

2. Tarnybai ar kitai rinkos priežiūros institucijai priėmus sprendimą dėl rinkos ribojimo priemonės, nurodytos šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 2 punkte, taikymo, surašomas šio įstatymo pažeidimo protokolas (toliau – protokolas). Protokolą surašo ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimą atlikęs Tarnybos arba kitos rinkos priežiūros institucijos atstovas. Rinkos priežiūros institucijos sprendimas dėl rinkos ribojimo priemonės taikymo ir surašytas protokolas kartu su surinktais įrodymais (toliau – tyrimo medžiaga) perduodami Tarnybai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo protokolo surašymo dienos.

3. Ne vėliau kaip prieš keturiolika kalendorinių dienų iki šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo posėdžio datos Tarnyba registruotu laišku praneša šio įstatymo pažeidimo atsakomybėn traukiamam ekonominės veiklos vykdytojui apie galimą šio įstatymo pažeidimą, pažeidimo nagrinėjimo posėdžio datą, laiką ir vietą, pareigą iki šio posėdžio pateikti turimus su nagrinėjamu pažeidimu susijusius įrodymus, galimybę susipažinti su Tarnybai pateikta tyrimo medžiaga, išskyrus tą medžiagą, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę ar profesinę paslaptį, raštu pateikti dėl jos paaiškinimus ir tai, kad ekonominės veiklos vykdytojo ir (arba) jo atstovo, tinkamai informuoto apie pažeidimo nagrinėjimo vietą ir laiką, neatvykimas į pažeidimo nagrinėjimą nekliudo jį nagrinėti.

4. Nagrinėjant pažeidimą, dalyvauja tyrimo medžiagą pateikusių rinkos priežiūros institucijos atstovas, šio įstatymo pažeidimo atsakomybėn traukiamas ekonominės veiklos vykdytojas ir (arba) jo atstovas. Prireikus į pažeidimo nagrinėjimą kviečiami nuo galimo šio įstatymo pažeidimo nukentėję asmenys (nukentėjusieji), asmenys, kuriems žinomos kokios nors su nagrinėjamu pažeidimu susijusios aplinkybės (liudytojai), bei vartotojų asociacijų, kitų valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ar organizacijų arba kitų juridinių asmenų atstovai, ekspertai, teikiantys išvadas.

5. Šio įstatymo pažeidimo atsakomybėn traukiamas ekonominės veiklos vykdytojas ir (arba) jo atstovas pažeidimo nagrinėjimo metu turi teisę susipažinti su surinkta tyrimo medžiaga, išskyrus

tą medžiagą, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę ar profesinę paslaptį, daryti šios medžiagos išrašus, duoti paaiškinimus, pateikti prašymus, teikti įrodymus, apskųsti priimtus nutarimus.

6. Pažeidimai Tarnyboje šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo tvarkos apraše nustatytais atvejais nagrinėjami rašytine arba žodine tvarka. Pažeidimą nagrinėjant žodine tvarka, Tarnyba posėdį ar jo dalį gali skelbti uždara, kai tai būtina norint apsaugoti valstybės, tarnybos, komercinę ar profesinę paslaptį arba užtikrinti vartotojo teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą.

7. Išnagrinėjusi pažeidimą, Tarnyba priima vieną iš šių sprendimų:

1) sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytą baudą ar įspėjimą;

2) sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytą baudą ar įspėjimą ir iš ekonominės veiklos vykdytojo išieškoti rinkos priežiūros institucijos patirtas šio įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nurodytas išlaidas;

3) sprendimą atsisakyti skirti šiame įstatyme nustatytą baudą ar įspėjimą.

8. Tarnybos Nutarime nurodoma: Tarnybos pavadinimas, pažeidimo nagrinėjimo data ir vieta, duomenys apie pažeidėją, pažeidimo aplinkybės, įrodymai, kuriais grindžiamas nutarimas, pažeidėjo paaiškinimai ir jų vertinimas, šio įstatymo straipsnis, kuriame nustatyta atsakomybė už pažeidimą, priimtas sprendimas, jo įvykdymo tvarka, nutarimo apskundimo terminai ir tvarka.

9. Tarnybos nutarimai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo nutarimo priėmimo dienos registruotu paštu išsiunčiami asmenims, dėl kurių jie priimti.

23 straipsnis. Tarnybos ir kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimų ir nutarimų apskundimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojas Tarnybos ar kitų rinkos priežiūros institucijų sprendimus dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo ir Tarnybos nutarimus dėl baudų ar įspėjimų skyrimo per vieną mėnesį nuo šių sprendimų ar nutarimų įteikimo ekonominės veiklos vykdytojui dienos gali apskųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Kreipimasis į teismą nesustabdo nutarimų ar sprendimų vykdymo, jeigu teismas nenustato kitaip.

24 straipsnis. Tarnybos nutarimų vykdymas

1. Tarnybos nutarimu paskirtos baudos į valstybės biudžetą sumokamos ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią šio įstatymo pažeidėjas gavo Tarnybos nutarimą dėl baudos paskyrimo.

2. Tarnybos nutarimas yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Tarnybos nutarimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per trejus metus nuo jo priėmimo dienos. Šis terminas pratęsiamas tokiam laikui, kokiam teismo sprendimu buvo sustabdytas Tarnybos nutarimo skirti baudą vykdymas.

Lietuvos Respublikos
produktų saugos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 6 tomas, p. 447) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008 (OL 2008 L 218, p. 30).“

2 straipsnis. Baigiamosios nuostatos

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.
2. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos atsakomybės už įstatymo pažeidimus taikymo procedūros, įskaitant pažeidimų nagrinėjimo ir nuobaudų skyrimo procedūras, baigiamos pagal šių procedūrų pradžios metu galiojusius teisės aktus.
3. Vyriausybė ir jos įgaliosios institucijos iki 2018 m. spalio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

Ūkio ministerijos
Pramonės ir prekybos departamento
Pramonės politikos skyriaus
vyriausioji specialistė
Sigita Kaminskienė
2018-05-04

Ūkio ministerijos
Pramonės ir prekybos departa-
mento
Pramonės politikos skyriaus p.
Karolis Ruzgys
2018-05-04

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės įgyvendinimo departamento
Teisėkūros skyriaus vyriausiasis specialistas
Andrius Petrauskas
2018-05-04

Ūkio ministerijos
Pramonės ir prekybos departamento
direktorius
Vaidas Gričius
2018-05-04

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir širkimų departamento
Teisėkūros skyriaus vedėjas
Arūnas Alekna
2018-05-04

Ūkio ministerijos kanceleris
Nerijus Janušis
2018-05-04

Ūkio ministras

Andrius Sinkevičius

ĮSTATYMO PROJEKTO ANALITINĖS INFORMACIJOS LENTELĖ

I. Sprendžiama problema	Įstatymo projektu siekiama sustiprinti vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumą, sukurti aiškią produktų saugai taikomų reikalavimų ir jų laikymosi priežiūros sistemą bei sustiprinti rinkos priežiūros institucijų įgaliojimus.
II. Siūlomos priemonės	<p>Įstatymo projektu siūloma:</p> <ul style="list-style-type: none"> - siekiant užtikrinti rinkos priežiūros veiksmingumą ir ekonominių sankcijų prevencinę funkciją, padidinti baudų dydžius už Įstatymo pažeidimus; - aiškiai ir proporcingai paskirstyti gamintojo, importuotojo, įgaliotojo atstovo, platintojo ir paslaugų teikėjo prievoles, atsižvelgiant į kiekvieno tiekimo ir platinimo procese dalyvaujančio ekonominės veiklos vykdytojo vaidmenį; - nustatyti gamintojams prievolę tinkamai ženklinti gaminį užtikrinant jo atsekamumą, kadangi ši informacija visoje tiekimo grandinėje padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę; - Įstatymo nuostatas taikyti ekonominės veiklos vykdytojams, pateikiantiems į rinką ir tiekiantiems rinkai vartotojams ir profesionaliajam naudojimui skirtus produktus, kurie patenka į vartotojų rinką; - aiškiai nustatyti administracinės atsakomybės pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą ir atsakomybės pagal Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymą taikymo taisykles.
III. Priemonių kaštai	Įstatymo projektui įgyvendinti papildomų valstybės, savivaldybės biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų nereikės, taip pat nenumatoma ir sutaupyti lėšų.
IV. Nauda visuomenei	Įstatymo projektu siūlomomis priemonėmis siekiama užtikrinti, kad vartotojams būtų tiekiami tik saugūs produktai.

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigitą Siniauskaitė-Petkevičienė

Ūkio viceministras

Gintaras Vilda

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

2018-05-15 Nr.NV-1238

Vilnius

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRODUKTŲ SAUGOS ĮSTATYMO NR. VIII-1206
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(TAP NR.: TAP-18-203(2), TAP-18-202(2)), TAIS NR.: 17-9108(3), 17-9110(3))
(toliau –projektas)

Įvertinę patikslinto pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės pastabas (2018 m. kovo 2 d. išvada Nr. NV-534) Produktų saugos įstatymo projekto (toliau – įstatymo projektas) atitiktį įstatymams, teisės technikos reikalavimams, teikiame pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto 6 str. pavadinimas derintinas su turiniu (siūlome išbraukti žodžius „apie pavojingus gaminius“).
2. Įstatymo projekto 10 str. 3 p. turėtų būti patikslintas terminas, per kurį platintojas privalo nutraukti gaminio tiekimą rinkai, po žodžio „nedelsdamas“ įrašant „bet ne ilgiau kaip per 3 dienas“, analogiškai kaip įstatymo projekto 7-9 straipsniuose. Atitinkamai tikslintinas įstatymo projekto 11 str.
3. Įstatymo projekto 16 str. 2 d. tikslintina nurodant, per kiek laiko rinkos priežiūros institucija turi atlikti ekonominės veiklos vykdytojo veiklos patikrinimą, valstybinę produkto saugos ekspertizę ir priimti sprendimą leisti produktą toliau tiekti rinkai.
4. Įstatymo projekto 16 str. 11 d. siūlome įvertinti 5 darbo dienų termino paskelbti rinkos priežiūros institucijų sprendimus interneto svetainėse pagrįstumą.
5. Įstatymo projekto 19 str. iš straipsnio pavadinimo ir 22 str. 1 d. reikėtų išbraukti žodžius „ir įspėjimas“, kadangi įspėjimai šiuose straipsniuose nėra reglamentuojami.
6. Įstatymo projekto 20 str. 3 d. prieš žodžius „rinkos priežiūros institucijų“ įrašytinas žodis „kitų“, taip pat išbraukti žodžius „nuostolius ir (ar)“.
7. Įstatymo projekto 22 str. 1 d. siūlome išbraukti žodį „nutarimu“, o 7 d. papildyti nurodant, kad Tarnybos sprendimai įforminami nutarimais.
8. Tikslintina 22 str. 1 d. antrojo sakinio redakcija, nurodant, kad Tarnyba tvirtina ne įstatymo pažeidimų nagrinėjimo tvarką (tą nustato įstatymas), bet konkrečias pažeidimų nagrinėjimo taisykles.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Aleksandr Radčenko